

است برای تو آورده ام . پهلوان کچل که اسم بول شنید بی اختیار
شده از طبقه نهم سرازیر و پله های جویی را در کمال سرعت تقدیمه موده
باشیم آمد ولی همینکه چشمش با صاحب خانه افتاد داشت که حقر اخورده
اول خود را بنا شناسی زده گفت اگر برای خریدن فری برآق قبا کلاه اینجا
آمده اید حالا فرصت این قبیل گفتگو و معاملات را نداشته معدرت میخواهم .
صاحب خانه گفت گویا مرد درست بجا نیاوره نشناختید من مسیو گوز من
صاحب خانه شما هستم . پهلوان کچل گفت آها بی خستید خیلی معدرت
میخواهم انشاء الله احوال شما خوب است بچه مجدها چطور نم انشاء الله ملالی
ندارند کسان تن اقوام تن انسان انسان الله سلامتند خوبند کسان تن عیبی علمتی
دردی هر رضی ندارند ؟ گوز من گفت الحمد لله آمده بودم برای حساب ...
پهلوان کچل فرصت نداده گفت واقعاً دیر وز دید بچه باد غریبی آمد شنیدم
در کوچه کلاه و کفش و جوراب یکنفر را بادیده حتی تکمه های شلوار
او را باد باز کرده بود امیدوارم بشما و کسان شما از این باد صدمه
ترسیده این قبیل و قایم نا گوار برای شمار و نداده باشد ؟ گوز من گفت خیر
الحمد لله بلی باد خیلی سخت بود اما آمده ام در باب این حسابی که
داریم گفتگو نموده آن را تصرفیه بکنیم . پهلوان کچل گفت بلی بلی بلی
جزئی وجہی که بمن مدیون هستید قدرش قابل نیست و چندان عجله
در وصول آن ندارم هر وقت ممکن میشود مرحمت بفرهایم منو نم .
گوز من گفت باز اینجا اشتباه فرموده هیچ وقت ممکن نیست مجر
مدیون و مستأجر طلبکار باشد شما از بابت شش ماه کرايبة اطاق مبلغ
یکهزار و شصتصد و سی و پنج دینار و نیم بمحض این صورت که نوشته ام

بینده مقر و ضمید و باید این وجه را اصلاً فرع‌آ لطف نموده بپردازید.

بالاخره بعد از گفتگوهای زیاد و رفع سوء تفاهمات مصروفی
گوزمن کار را بجایی میکشاند که بهلوان کچل افرار نموده میگوید
صحیح است باید من این وجه را بشما بپردازم ولی نظر با آنکه یول ندارم
از دادن آن معاف و بری الذمه هستم. و خدا حافظی نموده هیرود.
صاحبخانه بکمیساریا عارض شده احضار نامه‌ها برای بهلوان کچل
میفرستند و بمحضر قضاط دعوتش مینمایند ولی نتیجه تمام این اقدامات
آن میشود که بهلوان کچل در هر موردی که اتفاق میافتد با کمیسر
را کتک زده و بلاها بسر او در آورده و با صاحبخانه را تنبیه نموده
و گوشمالی داده قاضی را نیز از کتک خوردن بی نصیب نمیگذارد.

در بازی ایرانی نیز اغلب داروغه با محاسب در معرض ضربهای
پیایی بهلوان کچل واقع گشته میگویند تمام این اعمالی که از بهلوان
کچل سر زده و اینهمه اسباب خنده و سرور خاطر تماشاچیان میشود
 بواسطه آن است که افراد بنی نوع بشر اگر جه هنوز کوچک و بچه
باشند بمقتضای حس فطری خوبیش نسبت بمقام داروغه گردی و قضاوت
با هلاکی و صاحب خانه بودن حسادت ورزیده و بالنتیجه این قبیل
اشخاص چون در معرض ابتلاؤ بدختی واقع گردند مشاهده حال ایشان
اسباب فرح و انساط خاطر گشته سایرین از کتک خوردن آنها لذت
میبرند عالی الخصوص در صورتی که قاضی کتک بخورد زیرا در باره او
کمتر کسی خوش بین بوده اورا آدم با کمیزه و صحیحی ندانسته و
کتک خوردنش را اغلبی از روی استحقاق و بسیار بموقع میدانند.

(۶۲) یک گوشه از خودپسندی

یا بطون اخلاق بشر

میگویند میمون و جنده که در آینه خود را نگاه کنند خویشن را خوشگل یافته و از مشاهده جمال خود هیچ بدشان نیامده سهل است لذت میبرند . انسان نیز بهمین قرار خود را هیچ وقت نشست و کریه المنظر نیافته هر قدر بد گل باشد آبله برو باشد احوال باشد دهان کج باشد و دماغ گفده و دائم الزکام و مرمود هم بوده باشد وقتی که خود را در آینه نگاه کنند بدش نیامده باز بخود خواهد گفت با وجود اینمه زشتهایها یک نوع بزرگی و ملاحت مخصوص در جهره و سیمای من وجود دارد که سایرین هر قدر هم خود را خوشگل دانسته با واقعا خوشگل باشند دارای آن نیستند !

این است بطون اخلاق بتر وابن است یک هقوله از خودپسندیهای که در انسان وجود دارد و همین رشته خود پسندی است که چون بدرجات عالیه ترقی نماید عبدل یک نوع خودپرستی شده اگر بد گلهای خود پسندند خوشگلهای خود پرست بوده و غیر از خود کمتر اتفاق نیافتد که دیگری را هر قدر هم خوشگل باشد با این درجه ستایش نموده دوست داشته و پسند نموده باشند .

این یک رشته از بطون اخلاق بشر است که در تمام طوابیف وجود داشته و فطری انسان بوده سیاحی انگلایسی حکایت میکند که از میان قبایل ساکنین نواحی قطب شمال که از نژاد مغول و بسیار بدتر کیبند عبور نموده خواستم عکس دختری را که تا آنوقت ببد گلی او در تمام عمر خود ندیده بودم بر دارم . مادرش جاو آمده هانع شد هر قدر

اصرار کردم سودی نبخشید بالاخره سبب جو باشدم گفت میترسم عکس
دختر مرا بحضور یادشاه انگلیس برده و چون یادشاه آنرا بینند
عاشق وی شده دختر را از من جدا نموده برای او بینند. اگر چه
این طوابیف از حیث عقل و فراست درجه بسیار پستی را دارا بوده هنلا
کشتهها را بجا نهیانات عظیم الجنه گرفته با آنها حرف میزند و
آنها را جاندار مییندند ولی بمالحظه خود پسندی و نفس یروی اعلا
مقام را دارا بوده بچههارا غالباً هانند بازتابی که در شکم هادر باشد
بحور اندن علیعی که معمول به اتفاق سقط نموده بزر کها وقتی که در
ژندگی باشان بد گذشته و راحت نیستند بهلاکت خود تن درداده پدر
با هادر وقتی که بیرون شد و از کار افتاده دیگر نتوانست زندگی خود را
مرتب و راحت سازد گودالی که مقیره وی خواهد بود گفده و بدر و ن
آن رفته علی التوازیر باده نوشیده و چیق کشیده با فرزندان خود صحبت
داشته چون از نوشیدن باده و کشیدن چیق سر هست و کاهلا سیر شد
آنوقت بفرزندان اشاره میکند که موقع رسیده است! دو نفر از پسرها
که زور هند باشند نسمه بسیار محکمی را بدور گردن او بچیده و از
طرفین بقدرتی میکشند که آن بیرون مردیا بیرون زن خفه شده اورا همانجا
دفن نموده میرونند و کسانی که اولاد ندارند این خدمت را بعهده دوستان
واگذار نموده ایشان هم در خدمتگذاری کوتاهی نکرده با کمال صمیمیت
انجام میدهند.

(۶۴) واعظ بی احتیاط

این واعظ بکی از کشیش‌های فرانسه بود که موعظه‌های او بواسطه

فصاحت و بالاغتی که داشت اهمیت و اختصاص به مرسانده و نطق وی مخصوصا طبقات عالی و هنرمندان زمان را بدور منبر او گرد آورده بود . چیزی که بود علاوه بر آنکه گاهی معانی را فدای سمع و قافیه مینمود یک نوع آزادی نیز در بیان خود داشته یعنی باصطلاح بعضی زبان درازیها نموده و بمستمعین خود حتی بفرمانگذاران عهد خویشتن که عهد ملوك طوایفی بود درشتگوییها نموده و هیچ ملاحظه نداشت را نمیکرد .

چیزی که روزی یکی از امرای زمان خود را که در پای منبر وی حضور داشت مخاطب ساخته و بدرس خواندنش تشویق نموده گفت امیری که سواد نداشته باشد یعنی مثل الاغی است که لباده بر او یوشانده باشند !

ولی گاهی نیز مغلوب زبان متعظین گشته روزی در بالای منبر گفت دو صفت مذمومه است که در اخلاق نوع بشر جایگیر و در اعماق قلب شما حبله نشین شده عابق وصول بسیاره هدایت و مانع وصال سساعور عادت گشته این دو خصلت بد هائند دو دخترند که با یکدیگر خواهر و دست در آغوشند یکی طمع و دیگری تنافض گوئیست .

یکی از هسته‌های صدا باند نموده گفت و شما با هر دو ازدواج نموده جمیع بین الاخترین کرده اید !

شهرت موعظه های این کشیش طوری باطراف پیچیده بود که از نقاط بعیده برای استماع صحبت‌های وی دو پنهان و همه وقت جمعیت زیادی بیای منبر وی گرد آمد علاوه بر کلاماتی که از میان دو لب او بیرون میآمد لباسهای ویرا نیز متبرک دانسته و هجوم آورده لباده‌اش را پاره کرده و برده هر کس یک پاره از لباسهای او را بینگ

میا ورد خود را سعادتمند نرین جوانان متجدد عهد خود میدانست.
کشیش هزبور محض آنکه هاقع از پاره نمودن لباس آید
گاهی سخنان بی وبط و سردی در میان کلمات خود میگفت که مانند
آبی که بر روی آتش ریخته باشند اثر کرده جمعیت از پای منبر او متفرق
شده هر یک بر اهی رفت و او را آسوده میگذاردند.

بکی از روز ها که کشیش هزبور بهیچ وسیله تقواقست یکی از
مهاجمین را که در پاره کردن لباده او بسیار هصر بود دفع نماید رو بجمعیت
کرده گفت لباس هرا که دعا خوانده نیست چرا پاره میگفتد از لباس
این شخص که دعاها مخصوص با آن خوانده شده و کاملاً متبول است
چرا خود را بفیض نرسانده بهره مند نمیشوید! فوراً جمعیت پر روی
آن شخص ریخته و تمام لباسهای او را تکه تکه نموده بعلاوه در این
کشمکش بقداری او را لطمه و صدمه زده بودند که تا مدتی علیل بود
در صورتیکه همان شخص در دوروز قبل برای آنکه خیراتی نموده
باشد مقداری اعانه برای مساکین و فقراء بدست این کشیش داده
بود ولااقل انصاف این طور اقتضا مینمود که در این هورد او نشانه
نشده و هدف حملات متعصبین نگردد.

(۶۵) نصیحت شیطان با ولاد خود

خاطر فرزندان عزیز خود را مستحضر نموده میگویم که البته در
تواریخ خوانده اید در اوایل وقتی که هنوز بني نوع بشر با بجاده قرقی
و تمدن نگذاشته وحشی محسوب میشد بیشتر اوقات من بعلمی افراد
بشر پرداخته و بیشتری از چیز ها را من باشد داده حتی مطالب

بسیار مقدعاً تی را از من تعلیم کرفته می آموختند . قایل که هایل را کشت درینها نمودن نعش اوسر گردان مانده اره را بخوبی مسبوقید من برای بریدن درختی که جرجس در جوف آن پناهنده شده بود اختراع نمودم ولی چندی که گذشت شا گردان من ترقی نموده و در جاده تمدن با من دوش بدوش قدم زده دیگر محتاج به تعلیمات نبوده و الحال زمانی رسیده است که گاهگاهی من محتاج باشان شده و بنا بر این بشما سفارش میدهم که معلومات بني نوع بشر را هفتنه شمرده از طبقات مختلف انسانی چیزهای را که کشف و اختراع نموده‌اند باید بگیرید تا شما نیز بتوانید خود را جزو عتمدانین اهر و زه هندرج داشته عقب نماینده باشید .

از جمله چیزهای قشنگی که بني نوع انسان اختراع نموده و ما باید آنرا بسیار قدر دان باشیم لفظ : « نظر بآنکه » است : در یک حنگی که یکدسته قشون از دسته قشون دشمن شکست خوردند فرار می‌کنند صاحبمنصب محض آنکه تقصیر یا بیقدرتی خود را وایمال نماید می‌گوید : نظر بآنکه مقتضیات نظامی جنین تقاضا می‌نمودها عقب نشینی اختیار نمودیم .

هیئت قضاوت وقتی که بخواهد قاتل را بی تقضیر و هقتول را مقصراً نماید می‌گوید : نظر بآنکه قاتل باکارد نوک تیز سر هقتول را بر پده است هقتول مقصراً و محاکوم است نه قاتل . فرزندان عزیز من دانسته باشید که دیوان بلخ را من گاهگاهی سر کشی نموده ترتبیات کار آنجا را هیدادم ولی دیوان‌های حالیه را بحال خود واگذار کرده زیرا وقایعی بهتر از آنچه در متخیله من خطور نماید بالطبعه در

آنچاها واقع گشته اسباب خوشوقتی و شعف من هیشوند .

دعای شماها بر بقای قوای عامله تمدن کمونی مخصوصاً برای بقای هیئت قضائیه این تمدن از جمله واجبات است زیرا بعتر از آن تصور نمی شود .

مقاله کوچک فوق از کتاب اهریمن نامه استخراج و در اینجا درج شد .

(۶۶) سفر نامه کله بر هنر

من که شیطانم باز هصدع اوقات شده قبل از عرض هیگنم که خوانند گان محترم گمان نفرمایند قصدم بر آن است که تمام یک دوره سفر نامه کله بر هنر را که این صفحات گنجایش عشري از اشعار آنرا ندارد در اینجا ذکر نموده وقت ایشان را تلف نموده باشم بلکه بقول پیچه ها فقط جسته جسته بعضی از یاد داشتهای این سفر نامه را که فعل امیتوانم آنها را بیرون نویس کرده و در تحت نظر آقا بان محترم بگسترانم نقل نموده مقدمتاً هنر ویسم روزی در شهر باخ بخانه یکی از فضای که مهمانی داشت رفته به آنکه بمن کاری داشته یا مرا دعوت کرده باشند زیرا هدتهاست که از تعالیمات من بی نیاز و احتیاجات ایشان از من سایب شده دیگر یادی از من نکرده و باصطلاح دیگر مرا بیازی نمیگیرند بلکه فقط حسن سر جوئی هرا آن و اداشه بود که در مجمع ایشان هانند هر حوم هیرزا محروم که سرمه خفا کشیده بود ورود نموده بی آنکه مرا بیمقد من ایشان را دیده از ترتیبات کار آنها مطلع گردم . او اسط بهار روز جمعه یعنی روز تعطیل بود . مهمانانی که اغلب از فضای و کلای عدلیه بودند در باعچه بروی نیمکت و صندلیها نشسته بصرف

نمودن مقدمات ناها را برداخته ضمنا هر دونفری که در محاکمه و کلای طرفین بودند با قاضی آن قضیه سر بهم آورده و با یکدیگر صحبت داشته تا این افکار کرده محکوم نمودن طرفی را که پول کمتر میدهد ولو آنکه حق کاملاً بطرف او باشد باصطلاح خود محرز کرده تراویباته گفتن و نوشتن الفاظ و کلمات فاطعه نظر با آنکه و لذا و کذا و علیهذا را با یکدیگر میدادند.

دو سه دقیقه بعد از ورود من آدم صاحبخانه آمد و بصاحبخانه گفت آن شخصی که فرموده بودند قبل از ظهر باید حاضر است. صاحبخانه گفت دست خالی یادست یر؟ گفت خیر دست یر؟ گفت پس چرا معطای بگو باید!

شخصی که آمد یا نصد تو همان آورده بود که بصاحبخانه تحويل داده قبض رسید بگیرد. جون دران وقت اسکناس را قبول نمیکردند تمام آن پول زرد و سفید بوده از جمله پولهای زرد چند عدد پولی بود که آنرا اعرفا که بر هنر مینامند.

حالا خوب معلوم میشود که اگر خوانند گان محترم در اول وله که چشمستان بعنوان این مقاله افتاد بعضی گمان کرده بودند مقصود از سفر نامه کله بر هنر سفر نامه یک مسافر کله بر هنر ایست در انتهیا واقع شده و بخطا رفته کله بر هنر یکی از سکه های طلاست که در شهر باخ مانند همه جا رواج و دست بدست گردیده مسافت نماید. باری وقتی که آورند پول آن پولها را شمرده و تحويل میداد یکی از آن کله بر هنرها غلط پیده و بزیر یا یه نیمه کتی بی آنکه کسی

حلتقت گردد رفته و پنهان شد . بالتفیجعه معلوم است از شماره پولها یک عدد کله بر هذه کم آهده آورنده گفت یک بار دیگر بشماریم . یک بار دیگر هم شمردند همان یک عدد کسر بود . آورنده گفت خیای غریب است من این پولها را چندین دفعه قبیل از آوردن بدقت شمرده این یکداوه که کم است باید همین جاها افتاده باشد و آقایان زحمت کشیده بخیزند تا آن را جستجو کنیم .

فالیچه را که در وسط نیمکتها انداخته بودند چندین بار زیر و رو کرده و در اطراف آن یعنی در ریگهای خیابان و کنار باعچه تفحصات نموده چیزی بدست نیاوردند ولی چیزی که بیشتر از همه دل هرا در آن میان بدرد آورده میسوزاند این بود که تمام آن و کلا و قضات که دوستان قدیمی هن بودند با آورند پول همگی یکزبان شده در ضمن جستجو و تفحصات لاینقطع هی گفتهند بر شیطان لعنت ! بر شیطان لعنت !

بلهی است اگر هرا هیدید لابد خجالت کشیده و این کلمات بی هنی را بزبان نمی آورند ولی هن بشدتی رنجش خاطر ییدا کرده بودم که دیگر هن تقل باین خیال نشده و مخصوصاً هض اذیت ایشان آن کله بر هن را از زیو رایه نیمکت بر داشته و در جیب خود گذاشته بیرون آمد .

در هنzel به لاحظه انصراف خیال آن هسکولک طلا را از جیب در آورده و در روی هیز تحریری که بطرز جدید هرتب کرده ام گذارد و قلم بدست گرفته از آن کله بر هن را رسیدم از هنگاهی که وارد خاک

هملکت بلخ شده‌ای تا کنون سر گذشت خود را برای من شرح داده
بگو به یعنی بحکم جیب‌ها و بحکم حکیمه‌ها رفته و بیرون
آمده در دوره مسافرت خود از ترتیبات زندگانی و اخلاق مردمان
هملکت بلخ چه سیرها کرده واخوب و بد چه دیده و چه شنیده ای ؟
کله بر هنر باستعانت قدرتی که طرز سرایت دادن آن از جمله
هر موزات است گویا شده گفت روز اولی که در سی و پنج سال قبل از
سرحد گذشتم در جیب یکنفر از همسافرینی بودم که بخاک بلخ قدم
گذارده آن مسافر ولی از خوانندگان محترم هدایت خواسته‌می
گوئیم آبا بهتر آن نیست که سفر نامه کله بر هنر را هنوز شروع
نمکرده ختم کنیم ؟
مقاله فوق از کتاب اهریمن نامه استخراج و در اینجا درج شد .

(۶۷) یک افسانه برای عبرت

گویا در یکی از مقالات جریده شریفه عصر جدید نوشته ایم که
نه نوع بشر از بس دیر باور و کج ذهن است یعنی بقول خود از بس
راستی کمتر شنیده و بدینواسطه خود را در عدم قبول آنچه میشنود
ذیحق میداند لهذا بعضی از حکما دیگر از زبان خود چیزی نگفته و
حیوانات را بزبان در آورده مطالب خود را از جانب آنها بیان میکنند
تا شاید اندرز و نصائح ایشان بهتر در اذهان مرگوز فیلم برگشته شد
این نوع فاصله‌ی و نویسنده‌گان در تمام ممالک دنیا به زبانی افسانه‌ها
گفته و اشعار ساخته لقمان حکمت آموز ایران در تمام عالم معروف
وما نه ازبی یونانی که بعضی لقمان و اورا یکی میدانند یندها گفته و افسانه
ها از خود بیاد گار گذارده در این کار سر آمد روز گار بوده است .

یکی از افسانه های قدیمی ایران افسانه مار و مرزبان است که همه کس آنرا دانسته از افسانه های هندی که بالنسبه کمتر شنیده شده است افسانه کلاغ و برهمن یا افسانه خرچنگ و مار است :

برهمنی نکو کار که خرچنگی را از دست اذیت و آزار جمعی از کودکان خلاصی بخشیده و در جیب خود پناهش داده بنهان کرده بود در جنگل زیر درختی خفته کلاغی که شغلش یکنوع دیده بانی بود در بالای آن درخت نشسته کار کلاغ آن بود که چون کسی را هیدید خواهش رویده فوراً صدا هیکرد و بمار خبر داده اورا به لائک نمودن آن شخص دعوت هیکرد و پس از آنکه هار زهر خود را درینه کار خود را انجام هیداد کلاغ یائین آمده واز لاشه آن هقتوں هتنعم گشته پس از سیر شدن اقوام و عشیره خود را صدا زده ههمانی هغصای هینمود . ولی در این بار کلاغ هنوز نخستین هنقار را بین آن هار گزیده آشنا نکرده بود که خرچنگ سر از جیب برهمن بیرون آورده و گلوی کلاغ را چسبیده بشدت هشقول فشردن شد . کلاغ گفت چه باید یکنم تا هر ارها بکنی ؟ گفت باید هار را دو باره صدا زده هجن گزیدن خود را آنقدر به کند که زهر بالنمام از بدن برهمن بیرون آید و برهمن از هلاکت نجات یابد . کلاغ لاعلاج اطاعت کرد و هار بدمودر العمل خرچنگ رفتار نموده برهمن از هر که خلاصی یافت . آنوقت برهمن به خرچنگ گفت حالا خاقوم این بیچاره کلاغ را ارها نموده از خفه شدن هماوش بدار . خرچنگ در جواب آن شعر سعدی یافردویی را برای او خوانده و گلوی کلاغ را بیشتر فشرده هلاکش نمود .

در این افسانه علاوه بر يك دوسيه يند طرز علاج هار گز يد گي
دا نيز تاحدی همین نموده ديگر از افسانه هاي راجع به حيوانات افسانه
نايم السلطنه گرلک است که در قرون هتوسطه بزبان لاطن نوشته شده
است : شير که بقصد همسافرتی طولاني از سلطنت نشين خود خارج هي
شد حيوانات را احضار نموده گفت بجای هن يکنفر نايم السلطنه برای
خود انتخاب يکنفر . حيوانات با كثربت آراء گرلک را برای اين کار
همين نموده گفند گرلک از حبت عام ورشادت و از حیث عقل وقدرت بر
همه هاها ترجیح داشته اگر پادشاه نيز تصویب فرموده و به باخت سلطنتش
برقرار فرمایند اسباب افتخار و اهتمام است . شير گفت باي در علم و
شجاعت و هنرهاي او همچ هجال انکار باقی همانده ولی پادشاه با قائم
همام پادشاه باید کسی باشد که همه وقت بعدل و داد رفتار نموده و
نسبت ی تمام رعایا رحمت و شفقت داشته اگر گرلک بر طبق آنچه گفتم
قسم ياد نموده سو گند هم خورد که باحدی ظالم و ستم روان داشته تهدی
و اجحاف نکرده گوشت حيوانات خورد آنوقت هن انتخاب شما را
تصویب نموده نیابت سلطنت را باو خواهیم دد .

گرلک با صرار سایرین قسم ياد نمود که بر طبق قوانین هفتر ره رفشار
نموده ولی هس از رفق شير روز و شب با خود فکر کرده هي اندیشید که
چه باید گرد تا بدون هستواریت گوشت حيوانات خورده شکمی از عزا
پیرون بیاورد ؟ اولین تدبیری که بخاطرش رسید آن بود که از غزال
پرسید آيا دهان من بو هيد هد ؟ گفت بلی خيلي هم هتفتن ! گرلک چون
اين کلام شنید يك هجه کمه عالي از حيوانات تشکيل داده گفت جزاي

کسیکه جسارت نموده بمقام هنیع نیابت سلطنت توهین وارد آورده
کلمانی بزبان جاری کند که بشخص شخص نایب السلطنه برخورد چیست؟
همگی گفتند هجازاتی غیر از کشته شدن ندارد.

گرک فوراً حکم داد که غزال را کشته قدری از گوشت اوراها نزد
گوشت قربانی هایین اطرافیان خود قسمت نموده ما بقی را بال تمام تناول کرد.
چون چندروز گذشت از مرال پرسید آیا دهان هن بوهیده دهد؟ مرال که
استاد شده بود دروغ را بر مرک ترجیح داده گفت ابداً جیز دیگری جز
را بحث عطر و عبیر از دهان هبارک استشمام نمیشود. فوراً گرک هیکمه
عالی را تشکیل داده پرسید جزای کسی که بدلت، دروغ گفته راستی
را از نظر ولینعمت خوبش بیو شاند چیست؟ گفتند قتل قتل! مرال نیز
بسیاست رسیده از زیر دندان ها گذشت. پس از چندی گرک نظرش به
هیمون افتاده اورا بسیار چاق و باب دندان یافته پرسید آیا دهان هن چه
بوهی دهد؟

هیمون باعقای که غالب همسخره های درباری در این قبیل هوارد
دارند خود را از خطر بجات داده گفت بنده هدتی است ز کام شده ام و
هیچ بوئی را چه خوب باشد چه بد هلتقت نمیشوم.

این بار تیر گرک بمنک خود ده از سدت اوقات تاخی بستری شد
اطباءی که برای هعالجه وی حاضر شدند هتماقانه گفتند لازهست نایب-
السلطنه هر غذاهی را که طبع هبار کشان هایل بخوردن آن باشد هیل
بفرهایند ولای گرک استنکاف نموده گفت اگر چه طبیعت بخوردن گوشت
هیمون بسیار راغب است اما نقض عهد و قسم نکرده بر خلاف هتررات
قانونی رفتار نخواهم نمود.

قضات قوم در این هوقع گرد آمده و با کثربت چندین رأی دادند
که در ه الواقع فوق العاده نقض قسم و خرق فوانین جاریه جایز باکه از
جمله واجبات است . لیکن پس از کشته شدن هیمون تمام در باریان که
اورادشمن خود هیدا نستند و از کشته شدن او خوشحال شده بودند و تمام
قضات و کسانیکه در کشتن آن بیچاره رأی داده بودند بشدت نادم و
پشیمان گشتند زیرا با این سابقه هر روز گرگ هوقع را فوق العاده نام
نهاده و بکشتن یکی از حیوانات مبادرت کرده مخصوصاً در باریان معنای
این شعر را درک نمودند که ای دوست بر جنازه دشمن چو بگذری شادی
هکن که بر تو همین هاجرا بود !

(۶۸) همان آشست و همان کاسه !

هن که شیطانم برای هزید درجات حوشوقنی و شعف قلوب دوستان
تفصیل قشنگی را که چندی قبل در این عالم روی داد و من تاحدی در
تهیه نمودن آن دخالت داشتم در اینجا ذکر نموده و توجه نظر
خواهند گان محترم را بمعطاه این مقاهم جلب هیتمایم . در یکی از روزهای
قرن هفدهم که در آنروز بالنسبه بیکار بودم نزد رئیس اداره صادرات
بخت و اتفاق رفته هشقول صحبت شدم . در هنگام ورود من با طاق رئیس
هر بوربروی صندلی خود نشسته و بچندین لوحه که هائند الواح مر کزی
اداره تاگون اطراف میز او نصب نموده بودند نظر انداخته اوضاعی را
که روز بروز در عالم جلوه گر هیشوند بیک اشاره نمایش داده سر
گرم کار خود بود . چون وارد شدم او نیز که از کار خسته و هحتاج
باستراحت شده بود گفت مقدم شما در کمال خورسندی پذیرفته و اسبابه
هرست خاطر هن است خوبست باهم یک قهوه خورده و سیگاری کشیده

هشقول صحبت باشیم .

پس از صرف قهوه که پیش خدعت از اطاق بیرون رفت و قهوه امانت دیدم
در پس تشخیص صادرات گفت بیرونها خبر تازه چیست ؟ گفتم قبل
عرض چیزی نیست جز همان ورد دائمی وزمزمه همیشکی هر دم که در
هر موقع وقتی که باشکالی برخوردند یا چیزی را مخالف هیل خود دیدند
فوراً هیگویند بر شیطان لعنت بر شیطان لعنت این کارها همه کار شیطان
است یا بعضی دیگر که خود را بالتبه عاقاتر و آگاه تر هیئتدارند هی
گویند ای بابا تقصیر شیطان چیست این همه کارهای بخت و اتفاق
است و ما باید این بد بختی ها را کشیده این روز هارا بیم !

بمحض شنیدن این کلام رئیس از جای خود جسته و با کمال تغیر
گفت خیلی غریب است افراد بدنی نوع بشر کارهای بد را همه وقت
خود هر تکب شده و تمام خلاف کاری هارا خود نموده آنوقت تقصیرات
را بگردان هن و شما هیانا زند !

گفتم بای همین است و برای آنکه باشان هجت حق گردد که تقصیر
از جانب های بوده و هر چه هیکنند خود هیکنند باید تدبیری را که من
حدرتهاست نزد خود اندیشه و فکر نموده ام قبول کرده و لا اقون برآی یک
هدت هجدوی آن را بموضع اجرا نهاده آنچه را که می گویم
انجام بدهید .

گفت آن اندیشه و تدبیر چیست ؟ گفتم هر دم هیگویند که شما
کور کورانه رفتار نموده کسی را که هیباید بدار آویخته شود در هستند
قضاوتش نشانده و کسی را که هیباید گوشش را ببرند با همیاز سر دو
شیش هجده داشته استخوان را در آخر اسب و کاه را در جاوی سک

درینته نکو کاران را اجر خیر نداده و بد کرداران را به جازات لازم،
فرسانده هدختصراً همانطوری که عرض کردم کور کورانه قسمت داده
هیچ ملاحظه حقایق و لیاقت را نمیگفتند.

رئیس تشخیص صادرات پس از اندک تأهی گفت من فوراً به ملاحظه
آنکه دیگر این قبیل ترهات نگویند الان بیک اشاره تمام اوضاع عالم
را دگر گون میگنم تا هجال شکایت برای احدي باقی نمانده و محض
آنکه دانسته باشید که من در این تضمیم خود جلس هستم باید زحمت
کشیده باشد نظر ما هوری که معین میگنم بینان هر دم رفته و بچشم خود
تمام تغییرات حاصله را مشاهده نمایم.

معاون خود را صدا زده و با او گفت از این ساعت که دو ساعت بظهر
هانده روز پیشترم اکثیر هزار و شصده و سی و چهار است تمام اوضاع
عالی باشارت من تغییر یافته حق بجای باطل برقرار شده آن کس که
از روی دزدی و تقلب مقمول گشته فقیر و فقیر دولتمرد شده تمام شیوه نات
دروغی منسون و فقط لیاقت و حقایق هدرا کارها شده هر ذیحقی بحق
خود رسیده دیگر از طرف ما هجال گفتگو و شکایت برای احدي باقی
نخواهد هاند!

باری بار رئیس صادرات خدا حافظی نموده قرار بود آن گذاردیم که
در آخر سال باز خدمت ایشان رسیده و در این موضوع گفتگو نموده
علی المجاله با معاون بیرون آمده اول جزی را که از تغییرات فوری
مشاهده نمودیم آن بود که از جلوی یک هکتار بخانه گذشته دیدیم شاگرد
ها یا آخوند را فلکه نموده او را چوب نمیزند.

در اردی نظمی سر بازی را دیدم که تمام صاحبمنصبان را ردیف

نموده و با ایشان مشق داده میگفت کروهان طرف چپ گرد آرشن !
در مجلس مبعوثان و کیلی را که در هنگام انتخاب تمام آراء را
بدون کسر برای خود جلب نموده بود با کمال افتضاح از مجلس بیرون
کشیده و بجای او کسی را که فقط يك رأی بیشتر نداشت و آن رأی
را هم خود او نوشت بود آورده و در مسند وکالت شاندند .

و کیل هر افعه که با بیانات سرشار خود مشغول گفتن العاظ نظر
با نکه و لذا و کذا و عایلهذا بود دفعتاً نطقش خاوهش و زبانش لال شده
قضات بجای آنکه حکم محکومیت مقصود را قرائت نمایند حکم قتل خویشتن
را صادر گرده و بگناهی را که هیبردن بدار بیاویزند از دست مأمورین
خلاصیش بخشدیده ورئیس هماهورین را در عرض او با خود بدار آویختند .
شخصی که از پول دزدی هتمول و هشغول ساختن عمارت و بنای
بسیار عالی شده بود در برابر چشم خود دیدم که سنگها و آجرهای
آن بنا خود بخود از هم گسیخته و جدا شده بزمین ریخته و به مراهی
در و تخته و پنجرهها راه افتاده بجانب خانه های دیران اشخاصی که
بول آن بنایی از ایشان گرفته شده بود رفتهند .

بطربهای کنیاک و شارباقی با کتابهای کبک و فرقاول از سرمیز
رؤسای ادارات یربده و بسوء خالی از همه چیز فقر ادبیه زنان افتاده
خانمی که در برابر آینه مشغول بزک کردن بود ترییان کارش دفعتاً
واز گون شده یعنی سفیداب را بگیسوان سیاه و سرخاب را بکفیهای
خود مالیده دستکش بیا و جوراب بدست نموده قطعات گیسهای مصنوعی
را از طرفین بگونهها چسبانده و با ارقام بسیار درشت تاریخ تولد یعنی
سن حقیقی خود را در صفحه پیشانی خویشتن با وسیه نقش نموده شیر

فروشها بجای آنکه در کوچه ها فرباد کشیده بگویند آی شیر آی
شیر فرباد زده میگفتهند آی آب آی آب ولی دوا فروشان دست از
عوضی دادن. دوا برند اشته پرستاران دوای اماله را بعیض خورانیده و
دوای خوراکی را اماله نموده مختصرآ تمام ترتیبات و اوضاع عالم
دگر گون شده و چنین بنظر میباشد که زندگانی انسان دارای انتظامات
جدیده گردیده و امور معاشیه بنی نوع بشر شروع کرده است که رو
باصلاحات بگذارد !

لیکن عجله نموده و خاطر عبارک دوستان حقیقی خویش را بیش
از این در دندنه و تشویش نگاه نداشته میگویم سال دیگر که بواسطه
کسرت بدی اخلاق بنی نوع بشر اوضاع از سابق هم بدتر شده بود
وقتی که در سر موعد خدمت رئیس تشخیص صادرات مشرف شده از
من پرسید حالا بیرونها چه خبر است گفتم همان خبرهایی که در سال
بیش و در سال بیش و در سال بیش بود .

و پس از صحبتهای عمیقه و تحقیقات فلسفیه ثابت و محقق شد که
با وجود هر گونه تغییری که در اوضاع زندگانی بنی نوع بشر عارض
گردد و با وجود هر نوع ترتیبی که در امور معاشیه انسان داده شود
ممکن نیست در بطن اخلاق بشر یک ذره بهبودی حاصل گشته همه وقت
همان آش است و همان کاسه ۱

مقاله فون از کتاب اهریمن نامه استخراج و در اینجا درج شد.

(۶۹) مقصود بالاصله دخل است

با موس از مخلوقات المرد دوموسه یکی از شعرای معروف فرانسه
آدمی است همیشه بفکر فرو رفته مخمور و مخدود .

اوقات تایخیش در اینه وقوع بی سبب نبوده زیرا بیش خود فحکر نبوده میگفت : « واقعاً انسان عجیب هیخلوق بیعرضه و ضعیفی است که اگر بخواهد از بام خود را پرت کند پاهایش شکسته و اگر بخواهد با آسمان پرواز نماید بال نداشته ساز زن هیخواهد بشود باید مدتی امشق کرده نقاشی را طالب باشد سالها باید زحمت کشیده حتی برای خریدن فان و درست کردن نیمر و هم باید مقداری رنج و نعیب بخود راه داده و تا حدی علم و اطلاع داشته و کار بکنند دوستی افراد بئی نوع بشر بیک جو نیز بده و اظهار عشق زنان را باید درونخی دانسته هر کس بگوید قرض خود را ادا خواهم کرد معلوم هیشود دوباره خیال گوش بری داشته و چیزی که از همه بهتر است شراب انگور است خواه سیاه باشد خواه قرمز خواه رنگ دیگر و رنگ دیگر تا هر از زمین نیرو بید هن باین آب و خاک را بست بوده و علاقه داشته و تا این تسلیا برای هن باقی است هن خیال هر دن نکردد هر کس عقیده دارد هن هم عقیده که دارم این است که در پن نمودم » .

هنگامی که باهوس در حالت مستی این خیالات را نبوده و تصور افتادن از بام و ساز زدن و نان و نیمر و خوردن را کرده و بخود می گفت اما بالآخر بن حیوانات موذیه طلبکار است دید جنازه را با دستگاه بسیار مفصل حر کت داده مشاهده آن تشریفات او را از حالت خماری و چرت بیرون آورده و از جا جسته نزدیک آمد و پرسید این جنازه کیست ؟

گفتند نعش مسخره درباری است که این جهان فانی را بدرود نموده بقبرستانش همیزد .

ها بین زمانی که یک خیال در کله باهوس خطور نمود تا زهانی
که آن خیال را کاهلا بموضع اجرا نهاد دو سه ساعت بیشتر طول نکشید
یعنی باهوس برای مسخر گی در باری داوطلب گشته و خود را معرفی
نموده از ه ساعت بخت در همان روز پذیرفته شده و در شب به جای
خیالات هستاوه باهوس را دیدند که در میان درباریان عصای زنگوله دار
در دست گرفته و قوزهای مصنوعی از جلو و عقب خود درست کرده
کله مسخر گی بر سر نهاده و در کمال جدیت مشغول دیوانگی و سر
گرم کار است .

هسبوق شده بود که دختر پادشاه از ناهزدی که برای او همین
کرده اند چندان خوشنده بوده و اگر بوسات وی ظاهراً راضی شده
هض اطاعت اهر پدر بوده این بود که روز ورود رسمی آن ناهزد
بدر بار قبل از آنکه از اسب پیاده شود باهوس جمعیت را شکافته و خود
را با ورسانده با چوب بسیار بلندی که تهیه کرده بود کله او را از
سر انداخته همین حر کت اسباب آن شد که داماد فهر نموده و بدون
هیچ گفتگو سر اسب را بر گردانیده و به ملکت خود هراجعت نموده شاه
متغیر شده و مسخره در باری را حکم بمحبس داد .

دختر پادشاه در محبس تزد وی آمده پرسید این چه حر کت بود
که کردی ؟ گفت برای شما که بد نبود . گفت بای اها برای تو چه
فائده داشت ؟ گفت برای هن فایده اش این است که حالا حضرت علیه
مرحمت فرموده قروض هر اپرداخته و من از رؤیت طلبکاران مستخاص
ساخته آنوقت از محبس بیرونم خواهید آورد . دختر پادشاه همین
کار را کرده یعنی هبلاغی پول بباهوس داده و وساطت نموده او را از

محبس خارج ساخت و دوباره بسر کارش آورده آنوقت با لحن شوخی آمیزی گفت پس معلوم شد مقصودت از انداختن کلاه دخل شخصی و کلاه بر داری بود ا

بلهوس گفت بدینهی است هر فدر انسان کم عقل و دیوانه و بلهوس باشد باز از هر قدمی که بر هیدارد و از هر اقدامی که میکند مقصود بالاصله دخل است .

مفهوم بالاصله دخل است

در اوایل انتشار عیسویت با آنکه یکی از هیلفین و خلفای بزرگ شهر هظر فرستاده شده دین مسیح را تبلیغ هبتمود اهالی دست از آئین قدیمی خویش بر نداشته و اغلب در میدان مستدير وسیعی که دور تا دور طبقه بطبقه دارای صفحه ها و سکوهای نشیمنگاه بود اجتماع نموده اعیاد عمومی را در آنجا گرفته و در آنجا باجرای مراسم هذهبی و نمایشهای گوناگون برداخته خدایان قدیمی خود را همیرستیدند تا آنکه در یکی از روزها هوا دفعه تبره و تار شده با رعد و برق شدیدی که چشم روزگار شبهه با آن را ندیده بود داهنۀ ای راز هم شکافته شده و ازدهائی که یال و کویال و بالهای او هانند پوست ماهی فلس داشت با دهنی کف آلود و چشمها ای چون دو اخگر سوزان غرش کنان از هوا سرازیر شده و بمقدم هجوم آورده شروع کرد بیلایدن . روز اول که بقدر کفايت از افراد آن جماعت خورد در همانجا چنبره زده خواهد . روز دویم چون بیدار شد و در آن حوالی کسی را نیافت پرواز کرده و در هوای محیط بشهر طیران نموده هکانی را که بالنبه

یز جمعیت تر بود بمد نظر در آورده کوس بسته باشیم آمد و طعمه
های خود را مانند روز قبل تناول کرده روز سیم و چهارم و روزهای
بعد نیز بهمین قرار گذشت.

مردم از نزول این بلیه جرئت بیرون آمدن نکرده زنها با ۱۶ طفال
خود در سرداشها پنهان شده و مرد های که مجبور باشد و شد بودند
دل بمر گک نهاده تا بالاخره دست بدامان خلیفه مسیحی زده از او چاره
خواستند.

خلیفه گفت در صور تیکه ایمان قبول کنید من این بلا را دفع نموده
شما را آسوده خواهم کرد. مردم پیشنهاد وی را پذیرفتند و خلیفه
روزی صلیب در دست گرفته و بمقابل ازدها رفته دعا های لازمه خواند
از اثر مشاهده صلیب و شنیدن کلمات کشیش ازدها بخود پیچیده و در
کمال ضجر و مشقت جان داده این بلیه از میان مردم مرتفع گشت.

از آن پس سالهای بعد کشیشها مجسمه ازدها را با چوب و مقوا
ساخته و در کوچه های شهر مطر دور گردانده از جلوی هر دکانی که
می گذشتند همیایست صاحب دکان چیزی بدهان آن ازدها بیندازد؛

مقصود بالاصاله دخل است

وقتی که مملکت فرانسه ملوك طوایفی بود گیوم دو یادشاه
انگلیس برای یکی از سلاطین یک خرس بسیار بزر گک هدیه فرستاد.
آن خرس در قلعه وار گک سلطنتی دارای جا و محل معینی شده جمعیت
زیادی بتماشای او همیا مدند. مستحفظ خرس فرار گذارد بود که از هر
دکان ناواری یک قرص نان برای خرس بیاورند تا خرس در هر موقع
که بخواهد برای نمایش دادن حاضر بوده عذری نیاورد. از آن بعد

در تمام ممالکی که ماؤلک طوایفی بود مقرر گشت که بعنوان نان خرس با خرج سفره خرس از هر تنوری یا باصطلاح از هر یختی یک نان گرفته شود :

« مقصود بالاصاله دخل است »

هندوها یک نوع مرغی را که از جنس قوش و فرقی است و بتر کی آنرا آق بابا مینامند پرستش نموده آنرا مظہر خدای بزرگ خود میدانند . هر گاه کسی عمدتاً یا سهواً یکی از این مرغها را بکشد در هرچهار عوایذۀ بسیار سخت واقع گشته کمترین سیاستش این است که باید یک نفر آدم را کشته و او را دوباره زنده کند تا گناهش آمرزیده شده از تقصیر بیرون بیاید . و برای انجام این کار کشیشه‌هایی که کار گذاران درباری آن خدای بزرگند با جمعیت بسیار زیادی از انصار و اعوان خود بآبادی و دهی که مقصص در آنجا هنوز دارد ورود نموده و قادری بر یا کرده بکنقر ازدواج طلبان را برای کشته شدن از کسان خود انتخاب نموده بازوی او را به اثر لک چاقو خراش داده فوراً آن شخص بزمین خورد و بی حرکت مانده مانند میت افتاده و طوری میمیرد که نفس کشیدن او را نیز سایرین احساس نکرده آنوقت بلا انقدر ایاع بوقها و سرناها نواخته سنجه ها زده چنان غافله و هیاهوئی بر پامیکنند که خورد و خوراک بمقدر و به تمام اهل آبادی حرام شده همگی از شنیدن آن صدا بتنگ آمده قرار زنده شدن آن مقتول را میگذارند و برای حصول این مقصود باید وجهه معتمدیه بکشیشهها بپردازند تا او را دوباره زنده نموده از جا برخیز آند :

مقصود بالاصله دخل است.

(۷۰) اگر کسی باور نکند ربطی بهاندارد

فردریک و برنررت پسر و دختری هستند که الفرد دو موسه شاعر معروف فرانسه شرح حالات ایشان را ساخته فردریک برای تحصیل بیاریس آمده از پدر خود وجه مختصری برای مخارج در هر ماه دریافت نموده با برنررت که دختر کی بود از خانواده فقر اآشناسنده آن دختر که اقوام خود را ازدست داده بود روزها در دکان صحافی بمزدوری رفته شبها بمنزلی که برای خود تهیه نموده بود آمده فردریک در منزل او یا در هفزل خود اغلب با وی ملاقات کرده ارتباطات کامله هایین ایشان برقرار و قرار بر آن گذارده بودند که بعد از فارغ التحصیل شدن فردریک او و برنررت باهم زن و شوهر بشوند ولی پس از فراغت از تحصیل اقوام فردریک بیاریس آمده و مانع از این ازدواج گشته یک دختر دیگری را که از خانواده نجبا و متمولین بود خواستگاری کرده میخواستند پسر خود بدھند. فردریک قبول نکرده و برنررت هر قدر او را نصیحت داده هیگفت این عشق را با آنکه از طرفین در کمال اشتداد است کان لم یکن انگاشته وامر پدر را اطاعت نما ید فردریک نپذیرفته هیگفت همکن نیست من از تو دستبردار بوده یکمی تو را بعالی نفروشم. پدر فردریک با وجود همراهیهای برنررت که با وعده داده بود پسرش را از خیال خود منصرف ندارد متوجه هانده بود تا آنکه شبی فردریک بمنزل برنررت رفته دید خانه خالی و کاغذی بخط برنررت باو نوشته شده که من جون مدتیهاست با یکنفر دیگر دوست بوده و اکنون با او وصلات خواهم کرد از شما قطع نظر نموده رفتم. فردریک فوراً فزد پدر آمده و بوصلتی که میگفتند رضا